

# Không Đề

Xuân Diệu

Tôi nhận cái này đã từ lâu  
Bây giờ nó tới, dẫu hơi mau,  
đã không tránh khỏi thì tôi tiếp  
một cách đau thương nhưng ngẩng đầu

Ai có thích gì đi mãi mãi  
vô trong cái cõi chẳng mô tê.  
Một khi cập bến vào vô tận  
thì đến vô biên chẳng trở về.

Tuy vậy, tôi đã sống hết mình,  
suốt đời không một phút coi khinh.  
Tôi coi trọng nhất khi làm việc,  
họa có thua khi sống với tình.

Cái quả cam này đã vắt hết  
hiển cho non nước, hiển đời thân.  
Tuy không biết đến bao giờ kiệt,  
nhưng dẫu sao thì cũng phải dừng.

Xin hãy cho tôi được giã từ ...  
vẫy chào cõi thực để vào hư.  
Trong hơi thở cuối dâng trời đất  
cũng vẫn si tình đến ngất ngư ...

-- Xuân Diệu (Di Cảo)